

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Ի ՅԻՇԱՏԱԿԻ

ԱՄԵՆ ԱՅՆ ՍՐԲՈՅ

Լուայ ձայն մեծ բաղմունքեան յերկինս՝
ասելով Ալեքուիա :

ՅԱՅՏՆ ԺԹ

Նըման ծերոյ խարխափելոյ դրանց ի դուրս
Օջր արտասուք լոկ լընուն զաչքս թափուրս ,
Ի մենաւոր լուեալ խըղէն ձայն խրախից
Բղբաղմելոյն ի տաճարի փափկալից ,
Հառաչելով կարկառէ ձեռն ի քընար ,
Եւ էջ , ասէ , ընկեր կուրիս իմ չըւառ ,
Ե՛կ երթիցուք , թէպէտ ախորժ թէ տըխուր
Ձայն արկանել առ տաճարաւն այն ամուր ,
Գուցէ հարեալ վանգիս՝ ունկան զըթասէր՝
Չարձակեսցէ անվարձ զողորմ վաստակ մեր :
Հանգոյն եւ ես ի միգամած կենցաղոյս
Որ հազիւ հազ ներէ հայել յերկնից կոյս ,
Յանկարծ սըրտիւս ի վեր վաղեմ , մայր Սիօն ,
Օ երկնագումար լուեալ որդւոց քոյին տօն .
Որոց լըքեալ ըզհողեղէնս այս անարգ
Ի լուսաճեմն արդ յանմահից բազմին յարկ :
Ո՛հ , թէ եւ իմ ի դըպրութեան անդ կենաց
Խցէ զըրեալ անուն եւ բաստ կայանաց ,
Թէ երկրաւորս այս չէ տաղտուկ խուն բարբառ
Որոց լըսեն զանհատական սիրոյն ճառ ,
Թէ 'նդ երջանկաց հաղորդութեան գոյ բաժին՝
Որոց ի ստուերըս դեռ մահու պանդըխտին ,
Թո՛յլ արա , մայր , քնարաւ սըրտիս վերամբարձ
Հարցաբանել զողջոյն զանմահն իմ եղբարց :

Ո՛վ վեհավայր երկնից խորան
Երանութեանց ասպարէզ ,
Բացի՛ր սըրտիս կաց յերեւան ,
Վանգի անմարթ չիք ինչ քեզ .
Ո՛ւր են սըրբոցն այն դասակք
Սէզ եւ զուարթնոց հարազատք .
Որք իբր առ հողմն առաւօտին
Ի ցօղազին շուշանաց
Եւ ի վառից թերթից վարդին
Եւ յանուշից ծաղկոցաց՝

Ճամբակ խընկոց բարդ ի բարդ
Օսաւալացեալ յօդ հանդարտ ,
Կամ իբր առ փող մարտայարդար
Ի զօրապետն վըստահ
Դէտակընկալ մարտկաց գումար
Ի յաղթութիւն կամ ի մահ ,
Ողջոյն տըւեալ կենցաղոյս
Ին անծանօթն ելին յոյս .
Կամ թէ պանդուխտ տարաշխարհիկ
Ինդ բիւր անցեալ վիշտ եւ ծով
Օյետին հանգիստ ի հօրն գիրկ
Դայ դիտելով հուպ ընդ հուպ ,
Եւ անդր ի ծոց կաթոգին
Չըգէ զխարխիսն անմեկին .
Եւսպէս առ ձայնն երկնահրաւեր
Իկնկառոյցք խորազգած
Ի մի խըմբեալ յուսալից սէր ,
Հրաժեշտք հնարից մահացուաց ,
Յազատն ի սէր անձնատուր
Ելին յաշխարհն անտըխուր .
Ուր անմահից եւ մահացուաց
Բազմեալ յաթու հինաւուրց
Հաստին հըզօր եւ հայր Ետուած ,
Ինքուն աչօք յառեալ շուրջ՝
“ Սըբութեամբ զիմ պատեցէք
Իսէ , զգահոյս , ո՛վ սրովբէք ” :
Իբր աղանիք՝ աչք ի բարձունս
Հոգիքն ի սիրտ մընչեցին .
Օվանդակ լանջաց ի թեւս թըրթռունս
Հարեալ՝ սիրով մաշեցին .
Գիշերավար աստեղաց
Հարցանէին զկայս իւրեանց .
Եւն ինչ զըստուերքս մերկացան ,
Եւն ինչ ընդ մահ վաղեցին ,
Եւն ինչ փակեալ աչքն բացան ,
Ո՛հ , ըզբեզ Տէր հուպ տեսին .
Տեսին , եւ ոչ եւս յիշեն
Ի գտիեզերքս համօրէն :
Չանկաւ ի սիրտ նոցին այն սէր ,
Որ ընդ խաբկան կենցաղոյս
Եւստուերագիրն պատկեր՝
Իբր ընդ մնայուն ինչ ընդ լոյս ,
Օայնքանս առնէ սըրտակաթ .
Ո՛վ մահացուաց խոր թակարդ :
Որպէս տաղտուկ ցըրտին ձմերոց
Լըքին զերկրիս օթեւան ,
Ելեալ սարտեան ի փըշոց
Օաղկունք անփուշ անծորան .

Հոտ բուրեցաւ անուշից
Տարափք հեղան ցօղալից :
Ոչ որ ընդ կրունկըն կարկառէր ,
Ոչ որ բառնայր ինչ աստուստ .
Եւ թէ պըշնոյր որ՝ ազդ առնէր
Սիրեցելոցն ի հեռուստ՝
Որք պանդըխտինս ի խոնարհ ,
Թէ 'նդ այս եկայք ճանապարհ :
Յերանութեանն յաւիտենից
Ըրդ ի վայելս անկասկած՝
Խումբ արարեալ հոգիքն անբիծ
Հըրձուեալք երգովք առ Բստուած ,
Իբրեւ սափորք տաճարին
Սեւըն սիրով զեղանին :

Ո՛վ, զի մեծ , զի հոծ ամբօխից անդ ժողով
Որք ի մի ծոց կուտեալ կապին մի զմիով .
Ոչ այնպէս կուռ կազմեալ փաղանգ եկք ընդ օդ
Ի զհարաւոյ դիտելով շունչ ջերմահոտ
Օանազանեալ պարուք յայգու գարնայնոյ
Ի նետաբերք մարգաց , մայրից եւ անդոյ՝
Ղեռափրթիթ ծառոց շարժուն ի դադար
Ի ջեւանի նըւագաձայն հաւուց պար .
Ոչ այնպէս խիտ զըսկանդիւեանն ըզխարակ
Նովայածիկ պատէ բաղից գումարտակ ,
Եւ ոչ սաստիկ այնչափ ի բարձր լերանց
Ուղիւնահոս գրդէն հոսանք հեղեղաց ,
Ղետոս յարուցեալ յովկիական ծոց յաւէժ
Յորձանախառն ալեօք խուժել ծովավէժ ,
Ի բիւրեղեայ փըշրեալ բեկորս բազմաբիւր
Ճօճան ճապաղ ծաւալ փըրփուր առ փըրփուր .
Որպէս սըրբոցըն խիտ կաճառք ի Սաղէմ՝
Յանտես ծագաց երկրէ հասեալք տարադէմ :
Ի մենեցուն մի շունչ մի երգ մի բարբառ ,
Օանժամանակն օրհնելով տէր եւ պատճառ .
Ի սկիզբն աւարտ երգոց անձառ ալելու
Որ անմահից կենաց ոգի է ազդու .
Եւ բովանդակն արքայութիւն ի մի թինդ
Ի մի քընար սիրահարուստ աղէպինդ :

Ո՛ղջ լերուք , ո՛ղջ ինձ լերուք
Ո՛վ ցանկալի հոգիք սուրբ ,
Յորոց երբեմն երկինք զուրկ
Երեւելին տիպք թափուրք՝
Սնալով սըրտից ձեր ամբիծ
Ի աստուածեան իբր առ գիծ :
Եւցէ հասցէ ձեզ ողջոյն
Որ ի սըրտէս երերուն

Եւ յերկրամած քննարէս
Չիշխէ թեւել արծուապէս .
Ողջ լիք ողջ լիք խումբովին
Յաւերժութեամբ Լ'նմահին :

Ողջ լեր Սիոն , ազատ քաղաքդ Լ'ստուծոյ ,
Օ որ ոչ արտօսըր խռովեաց ոչ ձայն կոծոյ .
Ողջ լեր սրբոյց ակնկալիք մեր միակ ,
Ստան որոյ կեամբս եւ մեռանիմք համարձակ :
Եւ դու արժան տան այնպիսոյ դըշխոյ մեծ
Որ զինքն ըզՏէր բարձեր զբարձողն զաստեղց ,
Որ զերկնի խինդ , զերկրի յոյս , զահ դրժոխոց
Յամենաբաւդ ունիս ծրարեալ ի սուրբ ծոց ,
Եւ խոնարհեալ յաստուածամերձ գահոյից
Ինդ տիեզերս պատիս աչօք գլթալից ,
Ո՛վ եղելոց ու անեղին դու մայր անձառ ,
Ողջ լեր ողջ լեր Սարիամ , ողջ լեր իսպառ :
Ողջ լեր հայրդ Լ'դամ զուգակցաւդ հանդերձ
Սըրբեալ զարտասուս յաչաց լուսայեղց ,
Ստաիք աներկիւղ առ կենացն ուղէշ
Ոչ եւս քրովբէիւք հրազինեալ պատնէշ ,
Լ'յլ ինքնահրաւեր ձօնելով պըտուղ
Ի օշարակաւ կենաց հոգեբուխ :
Ողջ լեր նախկին զոհդ առաքինութեան
Ի վարդափրթիթ քում'նընջեալ յարեան ,
Եւ նախդ ընդ մահուն խաղացեալ ընդ դրունս ,
Որ զուարթնոց իսկ ած արտօսր ի յաչկունս ,
Երբ ընդ դողդոջուն մընչմամբ հովանեաց
Լ'նլուսից դիպեալ քոց ականողեաց ,
Եւ շուշանափայլ լանջացրդ կապոյտ
Եւ արենաթուրմ վարսագեղ գլխոյդ ,
Լ'մենայն շընչովքն ըզքեզ՝ քաղցր Լ'բել՝
Յանյարիւր քընոյդ չուժեցին թափել .
Եւ անմեղութեանդ կային պաշտօնեայ
Յունայնութեան լուռ բանտիցն Ոլիմբեայ :
Ողջ լեր հաւատոց հայրդ աստուածատունկ ,
Դադարք ընտրելոց ծաղկամբք լիախունկ .
Վահանայապետ աղեաց քոց սիրուն
Ի ծուխ խարուկին անկեալ բաբախուն ,
Յոր հայրն հանուրց զիւր տեսեալ Սիածինն
Յանսասան գահուն վազեաց սըրտազին ,
“Կացէք ո՛ հնազանդք , զոհ՝ առ այդ սուսեր
Ինձ լոկ Լ'ստուծոյս պատրաստել մարթ էր ,”
Ողջ լեր պատանեակ դու անախտակիր
Օ վարըս հրեշտակաց իջուցեալ յերկիր .
Որ սանձեցեր զսէր եւ զնախանձ անյաղթ
Ի զյաղթիկուս մահու եւ ջուրց անվըկանդ .
Լ'յգբան մեծ է սէր եւ ահ բարձրելոյն

Ի փափուկ մանկան սիրտ եղեալ ըզբոյն :
Ո՛ղջ լերուք կաճառք սուրբք հնայեալ ալեաց
Ընդ պանդուխտ կողերքք ջերմ արմաւենեաց ,
Ո՛յք յիշատակաւ կայիցն երջանիկ
Սըգախառն յուսով զաւուրս ձրգէիք :
Ո՛ղջ լեր երկնադէտ հաւդ անապատի
Տըքնող ըստուերաց , խորամուխ սըրտի .
Որ ըզնաբատեան դաշտից ամլութիւն
Բիւր համբերութեամբք լըցեր ծաղկագոյն :
Եւ դու առաջնորդ աղին խրստամբակ ,
Որ ըզծով ի սառն , ըզվէմ յանապակ ,
Ըջցող ի մաննա եւ զանձրեւ ի հաց
Եւ ի լոր փոխեր ըզփետուրս մըրրկաց ,
Սեծըդ տեսողաց եւ զըպրութեանց հայր
Ողջ լեր օծելովդ եղբարք իւղածայր :
Եւ դու ի հօտէ ամբարձեալ ի գահ
Ընարի սկայից նահատակ անահ ,
Որ եղեալ ըզսիրտ ի սաղմոսարան
Երգովք մըրցեցար ընդ երկինս անգամ ,
Ի հեզ հանգըրուանս , ի ճակատըս գու
Օ Աստուած իջուցեալ յայգուէ ցայգըն խոր :
Ո՛ղջ լերուք ո՛վ վեհք դաղտնեաց յայտարար
Եւ աստուածամուխ արծուիք երկնապար ,
Որ զանմահին բան եւ շունչ հրաբորբոք
Ի տառ մահացու յօգեցէք ողորդ :
Վաղաքաւարեալք դուք աստուածագիծ
Ընգիր օրինօք ի սիրտ ձեր անբիծ .
Եւ դուք որ գրաւոր ըստացայք պատուէր ,
Եւ զեկեղեցի յանապատն անբեր
Ձեզ նըշգեհակից ընդ տապանակին՝
Ո՛րնչեւ ի Սաղէմ տարայք անմեկին ,
Եւ յոսկեթեւից քրօբէիցն ի լանջ
Հետազօտէիք զհաշտութեան ճաճանչ :
Եւ դու յաւէտ ո՛ղջ լեր մեծ ժողովուրդ
Երբ եկեղեցւոյ սընեալ ի խորհուրդ .
Ո՛յր՝ իւրովն Աստուած քայռ ներկեալ արեամբ
Ըրկ ի պարանոց սիրոյ օղալամբ ,
Ընդ աղինեալն Եդեմ զոր եբաց խաչիւ
Հորդեւ ճանապարհ դիւրին եւ հեշտիւ :
Ողջ լեր դու շաղկապ օրինաց կըրկին
Ըջատ պարերգուդ ի բանտ արգանդին ,
Կարապ Յորդանու , տատրակ մենասեր ,
Ըրեւուն կենաց հրեշտակ լուսաբեր ,
Որ ափով ջընջեալ զԸնմահին ճակատ
Ընդ լուսացընցուղ հերացն առագաստ՝
Ի՛իք աչաց ի բիբ պարկեշտ ի ժրպիտ
Ընթերցար ըզկիրս սիրոյ Յիսուսիդ :
Եւ դուք որ ընդ կեանս իբրեւ լոյս ի ջուրս

ժլամտելով սահեալ հարէք ըզփետուրս
Օ առ ի հրեշտակաց ձեզ տըւեալս յանօթ ,
Սանկունք երջանիկք , կենաց առաւօտ ,
Բզկաթն եւ զարիւն , ըզմարս եւ ըզլոյս ,
Ձրգեալ շունչս երկու՝ թողէք առ Յիսուս :
Եւ դու որ առ նոյն՝ նախ ի հրապարակ
Բզկենացդ առ խաչ հեղեր ըզբաժակ ,
Բարավրէժ կոծմամբ երկնից տըւեալ թունդ ,
Կարմրաթեւ հոգւոյդ զուարթնոց բերեալ գունդ :
Եւ դուք որ նորին զհետ ի գանս ու ի գելս
Իբր ի բուրաստանս ճեմեալ ոսկէթելս ,
Բզլըկայականն առեալ բրաբիւն
Յաղթողք ի մահու ելէք ի Սիօն :
Ողջ լերուք եւ դուք փրկելին սիրասուն
Բշակերտակցօք եւ կանանց դասուն ,
Որ ընդ լուսակոխ Տեառն ընդ դարշապար
Լնխոնջ ընթացիւք գնայիք հեղաբար :
Որք արկեալ ուռկանս ամենայն ազանց
Ի գերաշխարհիկն արկէք սիրոյ ցանց :
Ողջ լիք ըստ սոցունց երթեալքդ անմոլար
Հարց , վարդապետաց աստուածախումբ պար :
Գրիգորք լուսատուք , Յովհանք ոսկէխօս ,
Երեսէք եւ Սահակք , Բարսեղք եւ Լմբրոս :
Որ զսանդարամետս ի բանից տարափ
Բզհերձիւք զինեալն՝ եղէք զինաթափ :
Եւ դուք անտոյժեան ճետք , անօթք հոգւոյն ,
Լնըզաղ կենօք երկնայնոց հանգոյն ,
Որ զվերինն անդորր կոչեալ յամայիս
Ի քարանձաւաց ու աղբերց հովանիս՝
Սիայն ընդ միայն խօսէիք ընդ սէր
Փոքու խրտրոցաւ ընդ մահ եւ եթեր :
Եւ որք մեղուօրէն գործակիցք ի վանս
Հաւասար վարձուք եւ յերկնից խորանս :
Եւ դուք նազելիք փափկութիւնք երկրի
Կարծեցեալ զուարթունք ի մահուս վայրի ,
Սկեծղի տաճարք գեղոյ եւ շնորհաց
Երկնից տարփացեալ խումբք օրիորդաց ,
Որ զակնախրտիղ բարեաց բիւր վայել
Օ որ ձեզ խոստանայր աշխարհս ընծայել՝
Տարեալ ծածկեցէք յամուր կուսաստան
Բշխարհիս յուսոյ անյուշ արգելան :
Եւ որք դիմագրաւ ի կրրկէս մահուն
Բզմահ սարտուցէք , կոյսք վրկայք սիրուն :
Ողջոյն եւ ձեզ շունչք քաղցունք , կոյս հոգիք
Լաւութեանց քանդակք սրբազործ մանկիկք ,
Որք յանցս համառօտ ընդ լալեացս հովիտ
Պաղկունս հիւսեցէք լոկ գեղափրթիթ :
Եւլ եւ ձեզ ողջոյն , ողջոյն եւ համբոյր

Տըրտմալից սըրտիս հատորք անտըխուր ,
 Որք ընդ իս ի նոյն սընայք գիրկ ջերմին
 Բզմիոյ մօր կաթն արբաք յորրանին ,
 Եւ դուք չըգիտեմ զիմորդ ընդ զուարթնոց
 Դաշինըս կըռեալ հարէք վաղ ըզկոծ .
 Յայնքան սիրելեաց ճողոպրեալ թեթեւ՝
 Հարէք յարտասուս մեր զհոգւոյդ արեւ .
 Եւ դուք անծանօթք իմ արեանառութեւ
 Արբոց դասակիցք , եւ դուք ողջ լերութ :

Ողջ լիք ով սուրբք համօրէն
 Օրս արդ հրեշտակք ողջունեն .
 Որք ըզնաւակդ ի տատան
 Բնդ յարածուիս ուկիան
 Յետ այնքանեաց փութորկաց
 Հարթեալ ըզդէզ կոհակաց
 Յաստղըն յուսոյ լուսաճեմ
 Սիրով հողմոյն ուղղեալ դէմ,
 Եւ հաւատով առեալ թինդ
 Յուղղեակ խաչին ամրապինդ ,
 Պսակահամբար հասէք յայն
 Եւահանգիստն յաւիտեան :
 Հատան երկայն արտասութ ,
 Բերնկալիք , ահ եւ սուգ .
 Բնդ մէն կայլակ մի արեան՝
 Համբոյրս առէք աստուածեան :
 ()ն , ի կայիցդ անվըրդով
 Հայեցարութ յայս ժողով՝
 Տարութերեալ եղկելիս
 Դարանակալ ընդ ալիս
 Եւ ըզգըլխովք մեր վերուստ
 Մահեցէք լոյս հարուստ .
 Ընչեցէք սիւգ բարեկամ
 Բ՝ ձեզ բերիլ զայս երամ .
 Եւ առ որ զձեզըն կոչեաց՝
 Եղբայրակից մահացուացս ,
 Բնդուլ լերութ բարեխօս
 Ըրթամք հոգեաց սիրահոս .
 Պատրաստեցէք մեզ կայեանս
 Բնակակըցել յաւիտեանս :